

Rolfsen, Nordahl, graf. Kristiania.

odat 1896, 1900, 1901, 1903  
1915

(6600)

beundring for den finske kvin-  
de hvis geniale ide for 25 aar siden blev virkeliggjort, -  
beundring for den mand, som ikke bare forstod at  
gribe ideen, men ogsaa at organisere foretaget, saa  
det blev af permanent betydning, ikke alene for  
Sveriges barn, men ogsaa for den svenske lærerstand,  
og endelig beundring for hans hustru som med en saa-  
dan pietet har fortsat denne mands verk, at Guldkonten  
nu ikke alene har 25 aar bak sig, men en fremtid

aldrig har været indom  
den ufuldkomne smag i disse hundrede tusener av  
hjem, det var opgaven og den har Guldbanden løst.

Der var i gamle dage en nisse paa hver gaard,  
Nissen er borte, Guldbanden har indtaget dens plads.

Deres hengiven  
Arvad

Rishanna  
9 Febr. 96

H. O. Hammarlund,  
formand i Sveriges  
Lærerforening.

Y. tillader mig med  
høfvelig tak for den  
hilsende Gjættomten.

at overseje den  
den svenske udgave  
af min Dyrebog.

Paar jeflov til - den

det gælder en vigtig  
sag - at rette en fore-  
spørgsmaal til Dem?  
Ved, at jeg hos Dem  
Kan faa de allerbedste  
oplysninger.

Vespil i sommer  
paa et møde i Norges  
Lærerforening holde et  
foredrag om barne-  
bibliotheker over  
Folkets Røle.

Skulde det være muligt  
at faa statistiske Re-

De svenske  
oplysninger om Rom-  
munerens forhold til  
barnebibliothekerne?  
Men der gives vel ingen  
fortællelse over de  
kommuner, som  
bidrager, og det be-  
løb, ~~der~~ de bidrager  
med?

Norges Lærerforening  
vil rimeligvis i som-  
mer tage et Kraftigt  
initiativ paa dette  
omraade; bestyrelsen  
har opført sagen paa

et program. Har den  
svenske lærerstand fløjet  
i lignende retning? Er  
der påkennet et sam-  
arbejde mellem nordiske  
forfattere inden barne-  
litteraturen?

af Guldborten ser jeg  
dig i NR i det del-  
vis af dette blad  
man kan overværelse  
idredelse. G. ved jo i  
helt, at Sverige har  
et stort sæt meget for  
sin folkeskole og  
dens børn; jeg håber den  
at de vil hjælpe dem  
henvendelse til den svenske

Lærerstænds  
svejske  
leder  
for  
for

Kristiania den 9 februar 1900

Fru Hamarlund!

Jeg takker Dem for Deres venlige brev af 31-1. Det vilde være mig overordentlig kjært at bidrage i "Juleboken", hvis ikke jeg for tiden var aldeles overladt med arbejde, isét nemlig i dette aar bag efter bag, som har været forberedt i en adrække, skal afsluttes. Desværre har jeg intet færdigt, som kan bruges. Taar jeg et øieblik og faar jeg en idé, vil jeg gjerne skrive.

I dag kommer jeg til Dem, kjære frue, med en anmodning. Hos os har "Julehilsen" ikke bragt noget overskud, og jeg har i under stærk overveelse, om bladet ikke bør sælges til en forlagget. Det er mig fremdeles en gaade, hvorledes man i Sverige kan opnå et saa enormt salg. Vil De gjøre mig den store tjeneste i dette vigtige anliggende at besvare følgende spørgsmaal?  
Er det ikke lærerne ved skolerne, som virker for udbredelsen? Hvorledes vedlige =

holdes lærernes interesse? Saa vidt jeg for-  
staar, uddelles der af udbyttet et par sti-  
pendier; men er det muligt, at man ad-  
efter aar kan vedligeholde de tiender af  
læreres interesse ved disse stipendier? Hvor  
lærerne procenter? For mig staar det saa-  
ledes, at skal "Julehilsen" faa den tiltrak-  
kelige udbredelse, maa lærerne faa en fordel,  
— hos os er det bibliotekerne, børnene,  
som faar fordelene, og det synes ikke at  
være tilstrækkeligt. 2) Hvor stort er om-  
laget af "Juletomten", og, hvis det ikke  
er indiskret at spørge, hvor stort er om-  
skuddet? Hvem faar rabatten ved salget,  
og hvor stor rabat gives der?

For jeg plage Dem, frue, med disse spørgs-  
maal? For mig har "Julehilsen" været et smer-  
tens barn, og jeg er som sagt nu i stærk tvil,  
om ikke Centralstyret for barnebibliothek-  
ket bør sælge bladet til en forlægger, som  
vil drive foretagendet ganske forretnings-  
mæssigt, saaledes, at han kan betale Central-  
styret en aarlig afgift.

Jeg takker Dem for den hyggelige  
sommeraften vi tilbragte sammen. Det  
skulde glæde mig meget, om jeg engang kunde  
sende et bidrag til "Juletomten", som vir-  
keligt kunne have noget værd. Desværre  
M. A. K. M.

Kristiania den 21-2-41.

Fru Amanda Hammarlund.

Daar jeg endnu engang lov til at besvare Dem med et spørgsmål angaaende "fuldkomsten". De har tidligere engang været saa elskværdig at meddele mig, at "fuldkomsten" har kommissionæres i høg og bygd, som gives procenter af bladet. I Norge vil det spille sig saaledes, at kommissionæres inddu lærerstanden vil være en meget naturlig sag i byerne, hvor der er saa mange hører at en kommissionær, selv med den beskædede procent, som "fuldkomsten" kan give, har en fordel, som ikke er saa ubetydelig. Men i landskolerne, hvor hver bestilling kun gaar op til 20 eksemplarer og

liqvide, vil jo kommissionær-  
nes indtægt være aldeles forsvin-  
dende. Og landsskolerne gives  
har i Norge det største antal  
abonnementer (tilsammen). Hvorledes  
er denne sag ordnet i Sverige?

Vil De påre to linjer på  
bevarelse af dette spørgsmål  
"Kulturtekens salg ved landsskoler"  
me, vilde jeg være Dem over-  
ordenlig taknemlig.

Med  
erbødig hengivenhed

Stav Rasmussen

Lyære fri Hammarlund!

• Tak for den prægtfulde  
• Gultomt. Med barnbibliotekem.  
• naar det rigtig var: Stog,  
• men hemmeligheden men at  
• saa Guldskolen rigtig paa fode,  
• synes vi ikke at kunne  
• lære. Oft har jeg tænkt at  
• Guldskolen paa mig selv  
• Guldskolen paa en rigtig stjerne  
• (ovet taet baade i norsk  
• og i svensk mening) og lære.  
• Men naar man kommer

g. farer som ny, saa blir der  
ingen polige stunder — i nord  
fontand.

Opaa er det det, at vi  
børse — saa grund af førstgældsi  
forhold — ikke kan opre  
paa julhilsm, hvor der opre  
paa Julhilsm tomte.

Imidlertid skønnelige  
tænker skal ikke fylde  
mængde i denne hellige  
juletid — alermindst nu  
der søvst og norvænne  
Rømmer hverandre nærmer  
g nærmer, g den tid ikke  
I syns af var saa gem, der

de for alvor fontaar hverandre.  
Altsaa: en for jul, g  
guc! g tanke af ventig her  
i det grundne aar.

Deris her

Arvaf Rasmus

20 dec. 1903

1  
Kjære fru Hammarskjöld!  
Lad mig lette min  
samvittighet ved at  
sige at I har skrevet  
om Jyllands. Det



